

Освећен Храм Полагања ризе Пресвете Богородице на Влаху код Бијелог Поља

Његово високопреосвештенство Митрополит будимљанско-никшићки г. Методије освештао је, на празник Полагање ризе Пресвете Богородице, у уторак 15. јула цркву посвећену том празнику, на Влаху код Бијелог Поља.

По обављеном великом освећењу, Владика је са свештенством одслужио Свету архијерејску литургију.

У чину освећења и литургијском сабрању молитвено је учествовао бројни вјерни народ овог краја.

На крају Литургије преломљен је славски колач и благосиљано жито.

Митрополит се обратио сабранима архипастирском бесједом, честитајући данашњи Богородичин празник Полагања ризе Пресвете Богородице, и сверадосни чин освећења дивне цркве на благословеном и прелијепом узвишењу, које, како је казао, симболизује духовни узраст и висине у које сви појединачно и као народ, треба да узрастамо, угледајући се на своје славне

претке.

„Нека вам је на здравље и на спасење Свето причешће и ово сабрање. Диван је и благословен овај данашњи дан, који много говори и много даје. Велике нам је дарове Господ дао, дао нам је, прво, да будемо живи, увео нас је у матицу живота, дао нам је да будемо православни хришћани, Срби, потомци славних и великих људи, племенитих јунака и предака наших. А дао нам, поред свих тих дарова, велику одговорност, не само дар да се овдје, на овом мјесту, подигне црква за рекордно кратко вријеме. Не памтим да се некад неки храм, не само овако брзо подигао, у брзини није неки квалитет и успјех, него да је у том времену и временском оквиру кратком у којем је подигнут, све било тихо, благословено налик Пресветој Богородици, ненаметљиво, непретенциозно, увијек дајући другога у први план, дајући себе на жртву, служећи Господу и Пресветој Богородици“, бесједио је Његово високопреосвештенство.

Навео је да, када је Миломир Ћаловић дошао код њега да тражи благослов да се овдје гради храм, прије годину и по дана, није био сигуран да ће то све да буде онако како је испало.

„Многи људи долазе и траже да се граде храмови, и заједнице и братства, многих наших мјеста, планина и села, која се полако празне, пустоше, пуне се градови, живи се неким потпуно другим, наметнутим стилем живота који усвајамо са свим оним што нам долази са окупацијом под коју потпада цио свијет, а која се слатко и тако питко зове демократија. А онда, да се одрекнемо свих наших, традиције и предака и предања и историје, идентитета не бисмо ли се тада као нека безоблична, аморфна маса утопили у нечије пројекте да будемо средства и оруђа за производњу профита, пљачку, израбљивање. Није то нова прича данас. Хиљадама година то траје на овој несретној земљи“.

„Као сви што су долазили, Миломир је дошао једног дана, али, кад сам видио како то и у којој атмосфери смиреној, молитвеној, скромној, а без резерве, предајући се и дајући се сви који су у овоме, поред Ћаловића, учествовали људи из овог краја и шире, само ви знате који сте и на који начин овоме допринјели; прије годину дана камен темељац се освештао и звона се подигла на овом храму, а данас, ево, у цјелости храм подигнут, живописан олтарски дио, тако лијепо живописан. То је тако ријетко срести данас. Данас, у времену масовне производње гдје се трчи да се што више уради, науштрб естетике, љепоте, квалитета, да се што више послова заврши, да се што више новца, тако пријеко потребног, заради. Нисам ни знао ко ће ово да

живопише, морам да вам признам, али кад сам видио атмосферу у којој се подиже овај храм стекао сам потпуно повјерење, јер то људска рука најмање води“, казао је Високопреосвећени Владика Методије.

По његовим ријечима све је ово Пресвета Богородица са својим Сином довела доведе са људима преко којих је могла да се манифестује божанска сила, љепота и благодат на челу са њиховим свештеником-оцем Миланом Станишићем.

„Зато ми је пуно срце и зато ово улива наду да ће и ове нове генерације, које стасавају уз вас овакве људе и уз овакве храмове, који се подижу на оваквим мјестима, у којима људи истрајавају да остану и да овдје живе и да се Богу моле, да своју дјецу овдје васпитавају. Данас, кажу, да је немогуће да дјеца имају врлине поштовања, немогуће је да имају врлину захвалности, немогуће је да имају врлину солидарности и заједништва, немогуће је да имају врлину искрености ако се не темеље на традицији, вјери и Литургији, Цркви једном ријечју која све то у себи сабира и чува и преноси из генерације у генерацију. Кад видите дјецу да немају поштовања и да немају захвалности, да све подразумијевају и очекују од другог, да немају заједништва, солидарности, да дијеле ствари између себе, једни другима помажу, да немају искрености, знајте да се не напајају на извору који је потекао из овог храма, извору воде живе и благодатних божанских енергија“.

„Највећи дар који може небо земљи дати јесте Црква у којој се савршавају Свете Тајне, која нас прихвата кад се рађамо, у њој се крштавамо, у којој одрастамо, причешћујући се и учествујући на богослужењима, на Литургији која се зове евхаристија што значи захваљивање. Учимо се свим божанским врлинама, сазријевамо као личности, слободне личности које се дају другима, живимо у заједништву, у молитви Богу и Пресветој Мајци Божјој. На крају тог нашег привременог, овоземаљског, животног пута, опет, нас Црква испраћа на онај свијет одавде и предаје нас небеској Цркви, воинствујућа Црква која се овдје бори за спасење сваке душе појединачно, торжествујућој Цркви која већ слави на небесима, предаје своје чланове, сигурно их проведши кроз ову долину плача и земаљски шар, који се зове земља и овај земаљски, привремени живот“.

„Нека Бог благослови све оне који су се, на било који начин, овдје потрудили по мјери својих снага и могућности, љубави, пожртвовања које су имали за овај свети храм. Нека благослови све оне који ће се у њему молити и који се моле, све нас који смо се овдје сабрали, све оне генерације које су буду овдје подизале, одрастале, училе највишим људским и божанским врлинама, преко

којих ћемо постати слични Ономе Коме треба да постанемо слични и на Чије лик смо призвани, а то је да будемо савршени као што је савршен Отац наш небески. Живјели, Бог вас благословио“, поручио је Митрополит будимљанско-никшићки Г. Методије.

Митрополит је, овом приликом, уручио грамате онима који су се највише истакли у подизању и изградњи овог светог храма, чија највећа љепота, по његовим ријечима, није у томе од којих материјала је саздан и саграђен, није ни по архитектонском изгледу и облику који му је дат, него се највише издваја по атмосфери у којој је грађен и у којој су се људи сабирали и уграђивали у њега.

„Никад ово овако не би било, не само безо, него лијепо, благодатно, величанствено, племенито и божанско, да се није велика благодат Божја на ово мјесто излила. Нека тако остане и убудуће, нека ово буде мјесто гдје ће да извиру божанске енергије којима ће генерације заједно са овом нашом да се напајају“, закључио је Владика.

За показану љубав према Светој Мајци Цркви и несебичну помоћ пружену, нарочито, приликом изградње Храма Полагања ризе Пресвете Богородице, на Влаху, код Бијелог Поља, архијерејском граматом су одликовани: Милун Конатар, Марија Ћинђић, Славиша Булатовић, Жељко Ћаловић, Миљко Ћаловић, Драгиша Јеремић, Славко Недовић, Сава Шћекић, Драган Димитријевић.

Епархија будимљанско-никшићка и парохија сутиванска и његњевско-бистричка заблагодарили су: Зорану Горчанину, Војки Ракић, Слободану Ћаловићу, Олги Шћекић, Новаку Недовићу, Славку Тујковићу, Младену Плакаловићу, Гордани Олдаја, Драгославу Славковићу, Раду Лутовцу, Влају Цмиљановићу, Николи Божовићу, Светиславу Ћоровићу, Саву Лукићу, Мирку Ераковићу, Миленку Стојановићу, Далибору Јелићу, Ратку Јаћимовићу, Луки Радовићу, Ранку Кркаловићу.

Заједничарење је настављено уз трпезу љубави.

mitropolija.com